

[Økonomiministeren.]

givne anledning til at udtrykke håbet om, at folketinget, når det skal tage stilling til statens finanser, vil medvirke positivt til en politik, der skaber mulighed for et lavt renteniveau.

Efter den megen omtale, interviewet har fået, har jeg på ny overvejet mine svar, der naturligvis må læses med de forbehold, som så korte svar altid bør tages med, og bortset fra overskriften, som jeg ikke har noget ansvar for, er såvel spørgsmål som svar korrekt gengivet af Ingeniør- og Bygningstvæsen, og jeg finder ingen anledning til at ændre på disse udtalelser.

Henry Christensen: Der er især en af ministerens udtalelser, jeg her gerne vil takke for. Det er, at ministeren klart giver udtryk for, at han ikke er tilhænger af nogen begrænset inflation. Jeg vil gerne sige det på den måde, at når dette så klart og ubetinget er ministerens standpunkt, så kunne ministeren have valgt at udtrykke det på en anden måde, end han valgte at udtrykke det på i det pågældende blad. Her bliver — jeg beder igen om tilladelse til at citere — følgende spørgsmål stillet:

„Bliver prisen for den fulde beskæftigelse, at vi må indstille os på en vis inflation?“

Og ministeren svarer:

„Ja, det tror jeg desværre man må.“

Senere siger ministeren:

„Det ville være bedre, hvis man kunne begrænse inflationen til højst et par procent.“

Dette skaber ikke tillid i befolkningen til, at ministeren målbevidst går ind for en politik, der end ikke ønsker begrænset inflation, men jeg er glad for, at ministeren nu har givet udtryk for sit standpunkt; allerede dermed har spørgsmålet jo vist sin nytte.

Ministeren taler om, at det for at sikre den fulde beskæftigelse kan være et spørgsmål om at stimulere efterspørgslen, og derfor kan man ikke i sådanne situationer undgå en vis inflatorisk udvikling. Sådanne betragtninger kan under visse økonomiske forudsætninger være relevante. Men, højtærede minister, det er jo forholdet, at de ikke er relevante i den situation, landet nu befinder sig i. Vi har allerede længe stået i

den modsatte situation; problemet er, at vort land har et stærkere efterspørgselspres, end vor økonomiske produktionskapacitet er i stand til at dække ind. Det er derfor, den økonomiske balance er truet så stærkt, som den er, og det er derfor, den højtærede minister påkaldes som en af de kræfter, der sammen med ansvarlige kræfter her i landet må være med til at skabe tillid i befolkningen til, at man nu vil gøre det, der aktuelt er brug for, nemlig prøve på at skabe balance, hvad angår det for voldsomme efterspørgselspres. Derfor var den del af ministerens udtalelser altså ikke relevant.

Jeg vil gerne slutte med at understrege over for ministeren, at det er vigtigt, når en økonomiminister udtaler sig offentligt, at han herved også tænker på, at hans udtalelser har betydning for, hvilken tillid der i befolkningen tilvejebringes til viljen i regeringens økonomiske politik i den aktuelle situation og over for de aktuelle problemer.

Økonomiministeren (Henry Grünbaum): Må jeg med det samme sige, at jeg naturligvis fra starten har opfattet det som en af mine opgaver som økonomiminister at være medvirkende til at skabe den balance i dansk økonomi, som er nødvendig, hvis vi skal klare vore problemer — ikke mindst i den nuværende situation. Jeg mener også, at jeg har skrevet, bl. a. i en kronik i dagbladet Politiken, at jeg netop har lagt vægt på denne linje, nemlig en bestræbelse på at samle alle kræfter i landet, samle organisationerne om en økonomisk samordning, en indkomspolitik. En sådan mener jeg er nødvendig, hvis man skal nå det mål, som også det ærede medlem hr. Henry Christensen her gjorde sig til talsmand for, nemlig at skabe den nødvendige balance i øjeblikket.

Jeg kan imidlertid stadig ikke se, at jeg ikke i mit interview netop har gjort dette. Nu var det de lange linjer, interviewet handlede om, politik i store træk, ikke den øjeblikkelige situation. Læg dog mærke til, at det er journalisten, der presser på med sine spørgsmål om inflationen: skal det være 3 eller 4 pct.? Jeg ville, svarede jeg, synes, det var bedre, hvis det var højst 2 pct. Jeg tror, at de fleste i det høje ting er enig med mig i, at hvis det virkelig